

پناهگاه حیات وحش لوند ویل

این پهنه با مساحتی بالغ بر ۱۰۷۴.۳۵ هکتار در محدوده شمال غربی و غربی استان در موقعیت ۲۱° ۳۸' عرض شمالی و ۵۲° ۴۸' طول شرقی در ۲ کیلومتری شهر آستارا ر ارتفاع منفی ۱۷ متر از سطح دریای آزاد قرار گرفته است . طول منطقه ۱۵ کیلومتر و عرض متوسط آن ۵۰۰ متر می باشد و از شمال به اراضی سازمان سیاحان از غرب به جاده آستارا - هشتپر و از جنوب به رودخانه لوندویل و از شرق به حریم قانونی دریای خزر محدود است . ۱/۳ اراضی منطقه را سیمای تالابی و بقیه را درختچه های جنگلی شامل انار وحشی ، گوجه وحشی و ... به اشغال درآورده است و به سبب داشتن زمینه مساعد زیست پرندگان بویژه قرقاول از سال ۱۳۵۲ مورد حفاظت قرار گرفته است .

جاده آسفالته آستارا - هشتپر در غرب اراضی است و خود عامل مهمی در جلب مسافران برای بازدید از منطقه می باشد که خود تبعات و شرایط خاصی بر منطقه حاکم می سازد .

یاد آور می شود انارستان های منطقه از معدود جوامع باقیمانده در سواحل خزر است که در بخش های فراوانی بر اثر تجاوزات و اثرات توسعه تخریب شده است . نزدیکی پناهگاه حیات وحش لوندویل و تالاب استیل سبب می شود تا

سیستم خاصی شکل گرفته ، مهاجرت بین دو منطقه در این حوزه حمایت گردد .
از سوی دیگر مجاورت پناهگاه با دریای خزر خود از عوامل پشتیبانی منطقه است
و خود در جلب گونه های مهاجر شامل قو ، فلامینگو ، کفچه نوک ، انواع
حواصیل ، چنگر و انواع گنجشک سانان و ... بسیار مؤثر است .

این پارک دارای جنگل، نیزار، تالاب های دست ساز و کانالی که از رودخانه
امامزاده به داخل پارک هدایت شده و همچنین دارای فنس دو جداره است. این
پارک در ایام تعطیلات مورد بازدید و استقبال بی نظیر مسافران و گردشگران و نیز
علاقمندان به حیات وحش قرار می گیرد.

یازده رأس گوزن زرد ایرانی در پارک طبیعت گردی حیات وحش لوندویل آستارا
رهاسازی شده است. این گوزن ها که از گونه های حمایت شده هستند امسال زاد و
ولد می کنند. سلامت آنها نسبت به گوزن هایی که در زیست گاه کشورهای دیگر
بسر می برند بیشتر و آستارا نیز مناسب با شرایط این گونه ها است. "گوزن زرد"
یکی از گونه های جانوری کمیاب است که بومی ایران محسوب می شود.
زیستگاه این گونه جانوری در طول تاریخ در منطقه های دز و کرخه (خوزستان)
بوده است اما چند دهه پیش گوزن زرد به علل گوناگون مانند شکار بی مورد نایاب
شد.

در سال ۱۳۳۶ مسئولان محیط زیست و دوستداران مسائل زیست محیطی کشور متوجه شدند "گوزن زرد" که تنها در ایران یافت می شود نایاب شده و پس از تلاش فراوان موفق شدند تنها ۶ رأس از این گونه جانوری زیبا بیابند. در این سال گوزن زرد به منطقه دشت "نازساری" مازندران منتقل شد تا در آنجا به پرورش و تکثیر این گونه جانوری بپردازند. البته پس از تکثیر محدود ۲ رأس از گوزن زرد نیز به کشور آلمان انتقال یافت که از سرنوشت آنها هیچ اطلاعی در دست نیست. تکثیر گوزن زرد از سال ۱۳۳۶ آغاز شده اما تاکنون تنها ۴۰۰ رأس از این گونه جانوری تکثیر یافته است. البته تنها "دشت ناز" ساری وظیفه تکثیر گوزن زرد را برعهده نداشته است. هم اکنون بالغ بر ۳۰۰ رأس گوزن زرد در جزیره اشک دریاچه ارومیه وجود دارد و این زیستگاه دارای بیشترین تعداد از این گونه جانوری است.